

- (b) se otpuštanje temelji na neutralnoj odredbi nacionalnog prava;
- (c) u navedenom slučaju otpuštanja nacionalni propis ne predviđa kriterije i obvezu ocjenjivanja svih osoba koje mogu biti obuhvaćene otpuštanjem i ne predviđa obvezu obrazlaganja u pogledu razloga zbog kojeg je konkretna osoba otpuštena?
2. Treba li članak [14.] stavak 1. točku (c) Direktive 2006/54 i članak 3. stavak 1. točku (c) Direktive Vijeća 2000/78 u vezi s člancima 30., 47. i 52. stavkom 1. Povelje o temeljnim pravima tumačiti na način da je u skladu s njima dopuštena nacionalna mjera prema članku 157. stavku 3. Ugovora o funkcioniranju Europske unije, poput članka 21. Zakona o zaštiti od diskriminacije (Zakon za zaštitu od diskriminacija), uzimajući u obzir članak 106. stavak 1. točku 2. Zakona o državnim službenicima (Zakon za državni služitelj) ako potonjim odredbama za slučaj otpuštanja službenika iz javne službe iz prvog prethodnog pitanja (zbog ukidanja smanjenjem broja istih radnih mjesta na kojima rade i muškarci i žene) nije izričito predviđena obveza odabira i kriteriji kao dio prava na otpuštanje koji se u upravnoj i sudskoj praksi priznaju samo ako je tijelo nadležno za otpuštanje prema vlastitoj ocjeni utvrdilo postupak i kriterije, dok je naprotiv za isti slučaj otpuštanja osobe koja je u javnoj službi u radnom odnosu kao dio prava tog tijela na otpuštanje propisana obveza odabira i kriteriji za njegovu provedbu?
3. Treba li članak [14.] stavak 1. točku (c) Direktive 2006/54 i članak 3. stavak 1. točku (c) Direktive Vijeća 2000/78 u vezi s člancima 30., 47. i 52. stavkom 1. Povelje o temeljnim pravima tumačiti na način da je otpuštanje službenika iz javne službe neosnovano i, prema tome, protivno navedenim odredbama, samo zato što upravno tijelo uopće nije izvršilo odabir i nije primijenilo objektivne kriterije odnosno nije obrazložilo svoju odluku o otpuštanju konkretne osobe, pod uvjetom da je ta osoba imala isto radno mjesto kao i druge osobe, muškarci i žene, i da je otpuštanje provedeno na temelju neutralne odredbe?
4. Treba li članke 18. i 25. Direktive 2006/54 u vezi s člankom 30. Povelje o temeljnim pravima tumačiti na način da je načelo proporcionalnosti poštovano i da su u skladu s njima dopuštene nacionalne odredbe kojima se u slučaju nezakonitog otkaza predviđa naknada štete – primjenjiva i u slučaju povrede načela jednakog postupanja u pitanjima zapošljavanja i rada u pravu Unije, određuje njezino maksimalno trajanje od šest mjeseci kao i fiksni iznos – osnovna plaća za konkretno radno mjesto, ali samo ako i dok je ta osoba nezaposlena ili prima nižu plaću, s tim da je pravo osobe da bude vraćena na isto radno mjesto zasebno i nije dio njezina prava na naknadu štete u skladu s nacionalnim pravom dotične države članice?

⁽¹⁾ SL L 204, str. 23. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 5., svezak 1., str. 246.).

⁽²⁾ SL L 303, str. 16. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 5., svezak 1., str. 69.).

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 20. siječnja 2016. uputio Korkein hallinto-oikeus (Finska) – A Oy

(Predmet C-33/16)

(2016/C 111/16)

Jezik postupka: finski

Sud koji je uputio zahtjev

Korkein hallinto-oikeus

Stranke glavnog postupka

Žalitelj: A Oy

Druga stranka u postupku: Veronsaajien oikeudenvaltontayksikkö

Prethodna pitanja

1. Treba li članak 148. točku (d) Direktive Vijeća 2006/112/EZ o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost ⁽¹⁾ tumačiti na način da su ukrcavanje i iskrčavanje tereta plovila usluge u smislu te odredbe koje su u smislu članka 148. točke (a) iste direktive namijenjene za zadovoljavanje izravnih potreba tereta plovila?
2. Uzimajući u obzir točku 24. presude Suda Elmeke, spojeni predmeti C-181/04 do C-183/04, prema kojoj se izuzeće predviđeno člankom 148. točkom (d) Direktive Vijeća 2006/112/EZ ne može proširiti na usluge obavljene u ranijoj fazi komercijalnog lanca, treba li tu odredbu tumačiti na način da isto vrijedi i za uslugu o kojoj je riječ u ovom predmetu, kod koje usluga koju podugovaratelj društva A Oy pruža u prvoj u nizu transakcija uključuje uslugu koja se fizički izravno odnosi na teret i koju A Oy dalje obračunava špediterskom ili prijevozničkom društvu?
3. Uzimajući u obzir točku 24. navedene presude Suda Elmeke, prema kojoj se izuzeće predviđeno člankom 148. točkom (d) Direktive Vijeća 2006/112/EZ primjenjuje samo na usluge koje su izravno isporučene vlasniku plovila, treba li tu odredbu tumačiti na način da se izuzeće predviđeno tom odredbom ne može primijeniti ako je usluga isporučena osobi koja je ovlaštena raspolagati teretom, primjerice izvozniku ili uvozniku robe?

⁽¹⁾ SL L 347, str. 1. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 9., svezak 1., str. 120.).

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 27. siječnja 2016. uputio Augstākā tiesa (Latvija) – Valsts ieņēmumu dienests protiv SIA „LS Customs Services”

(Predmet C-46/16)

(2016/C 111/17)

Jezik postupka: latvijski

Sud koji je uputio zahtjev

Augstākā tiesa

Stranke glavnog postupka

Žalitelj: Valsts ieņēmumu dienests

Druga stranka u postupku: SIA „LS Customs Services”

Prethodna pitanja

1. Treba li članak 29. stavak 1. Uredbe Vijeća (EEZ) br. 2913/92 ⁽¹⁾ od 12. listopada 1992. o Carinskom zakoniku Zajednice tumačiti na način da se metoda utvrđena u spomenutom članku također primjenjuje kada su uvoz robe i njezino puštanje u slobodni promet na carinskom području Zajednice posljedica toga što je tijekom postupka provoza bila izuzeta od carinskog nadzora, a riječ je o robi na koju se primjenjuju uvozne carine i koja nije prodana radi izvoza na carinsko područje Zajednice, nego radi izvoza izvan Zajednice?
2. Treba li izraz „redom”, koji se nalazi u članku 30. stavku 1. Uredbe Vijeća (EEZ) br. 2913/92 od 12. listopada 1992. o Carinskom zakoniku Zajednice, tumačiti, s obzirom na pravo na dobru upravu iz članka 41. Povelje Europske unije o temeljnim pravima i na načelo obrazlaganja upravnih akata, na način da, kako bi se moglo zaključiti da se primjenjuje metoda iz članka 31., carinska uprava ima obvezu u svakom upravnom aktu obrazložiti zašto se u tim konkretnim okolnostima ne mogu koristiti metode utvrđivanja carinske vrijednosti robe koje se nalaze u članku 29. ili 30.?